

B 27

Hoe wonderbaar een moederhart
dat nooit berekent, altijd bemint,
en in het geven van zichzelf
zijn schoonste en diepste vreugde vindt.
Nooit vragend, nooit klagend
haar pijnen in stilte dragend.
Haar handen hebben voor ons gewerkt
haar hart heeft voor ons geklopt
haar ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Veel fijne herinneringen verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden maar altijd in ons hart.

B 28

Beetje bij beetje moesten we je verlaten.
We konden niet meer zo goed met je praten.
Die blik, die stilte, dat deed vaak zeer
de ... van vroeger was je niet meer
We zagen heel goed je stille verdriet
maar helpen konden we je niet.
Maar nu je voorgoed bent weggegaan
zeggen wij:
"Dank je, voor al wat je voor ons hebt
gedaan

B 29

De moeders gaan, maar sterven niet.
Zij leven naar zij geven.
Zolang men moeders kinderen ziet,
zolang zal moeder leven!
O kinders, al wat Moeder was
zij heeft het u gegeven:
laat elk iets van wat Moeder was
hernieuwd in zich herleven!

L. Reypens